

vaných smíšených třídách nevyhovovala vzdělávání dětí mladších tří let v 17,5 % případů, zatímco ve věkově homogenních třídách byly podmínky v oblasti organizace vzdělávání pro tuto věkovou skupinu podstatně příznivější (na nevyhovující nebo spíše nevyhovující úrovni byly označeny v 9 % MŠ, které homogenní třídu zřídily). Z hlediska naplňování potřeb dětí vykazují výše zmíněná fakta značná psychosociální rizika.

Nejvyšší míru nespokojenosti vyjádřilo vedení všech hodnocených škol a učitelé se svým pracovním zázemím – s kabinety a sborovny, přičemž nedostatečné zázemí se netýkalo pouze starších budov. V některých MŠ neměli pedagogové k dispozici ICT (nedostatkem počítačového vybavení nebo absencí internetového připojení). Naopak řadě škol se dařilo jeho využíváním efektivně koordinovat svou činnost, funkčně rozšířit vnější informační systém, zejména pak komunikaci s rodiči.

Školy, které se zapojily do projektu Šablony pro MŠ, pozitivně hodnotí získanou materiální podporu. Při inspekční činnosti pouze v 5 % nekorespondovala vybavenost pomůckami a hračkami se vzděláváním podle všech oblastí ŠVP PV. ČŠI však dlouhodobě zjišťuje nedostatky v méně účelném využívání materiálního vybavení. Např. standardní nabídka dosažitelných hraček pro volnou hru není často ve třídách flexibilně obměňována, nereaguje na momentální zájem dětí, na jejich potřeby v souladu s pedagogickou diagnostikou, nebo není zpeřena s ohledem na aktuální vzdělávací téma. ČŠI dlouhodobě poukazuje na přetrvávající nedostatečné podmínky pro rozvoj motorických dovedností dětí, např. nezajištění podmínek pro zdravé sezení a grafomotorickou prevenci. I když byly informační technologie součástí vybavení mnoha škol, děti je účelně využívaly v 5,9 % škol, ve kterých inspekční činnost proběhla. V případech, kdy byly do vzdělávání zařazeny prvky prožítkového učení, naopak učitelé dokázali efektivně zhodnotit ve vzdělávacím procesu běžně přístupné materiály (přírodniny, obalové materiály aj.). Potřebu investovat do pomůcek a hraček vyjádřilo 33,6 % ředitelů.

Při začleňování dvouletých dětí do předškolního vzdělávání přetrvávají materiální a bezpečnostní problémy, na které poukázala ČŠI již v loňské výroční zprávě. Omezeny jsou možnosti pro diferenciaci vzdělávání. Vybavení tříd je pro starší batolata inspirující, v případě heterogenních tříd je však náročné zajistit nedostupnost hraček a pomůcek, které používají děti starší. V některých heterogenních třídách se nedařilo zajistit sociální a hygienické předpoklady (nadměrná výška umyvadel nebo toalet omezovala rozvoj sebeobslužných dovedností dětí) nebo ergonomicky odpovídající vybavení (např. skříňky a herní koutky, židličky a stolky). Nevhodné podmínky pro přiměřený rozvoj sebeobsluhy starších batolat byly zaznamenány také při stravování (vysoké dětské stoly a židle, vysoké servírovací stolky, nedostupnost pitného režimu).

Potřeby dětí se speciálními vzdělávacími potřebami byly převážně respektovány a zohledňovány. Některé školy mají z důvodu stávajícího architektonického řešení budov stále problém získat bezbariérový přístup (hospitační činností bylo zjištěno, že vzdělávání bylo realizováno v technicky upravených prostorách v 0,4 %). Na podnět poradenských zařízení školy pořizovaly specifické pomůcky. Např. využití materiálních podpůrných opatření pro děti se SVP (pomůcek, speciálních učebnic a speciálních učebních pomůcek) vykazovalo při hospitačních vstupech ČŠI 18% podíl, využití komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob, Braillova písma a podpůrných nebo náhradních komunikačních systémů 0,9% podíl. Dotazovaní ředitelé používání kompenzačních pomůcek (výše uvedených pomůcek, podpůrných nebo náhradních komunikačních systémů) při vzdělávání dětí se SVP potvrdili v 37,4 %.

Mateřské školy byly dle kritérií ČŠI pro školní rok 2017/2018 v 92,7 % hodnoceny jako vstřícné a bezpečné místo pro děti, jejich rodiče, pedagogické i nepedagogické pracovníky. Vzhledem k předchozímu školnímu roku se jedná o zlepšení stavu v rámci 2,4 %.